

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Sirmiũ cum venisset Constantius, reuocatũ denuo Liberium Romæ
restituit, ac Felici vt simul cum eo sacerdotio fungeretur permittit. Cap.
XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

rum sapientia exploratè perspecta est, & nulla noua machinationis ratio excogitari potest, quæ illos impietate que eximere. Bonorum officium est fide patrum viuere, hæc, vt dictum est, adaugere, neq; vltra curiose inquirere. Cohortarer autem eos, qui licet serò ex hoc erroris barathro se exemerint, vt assentiantur huic decisioni, quam episcopi literarum sanctarū valde periti de Deo Opt. Max. apud & conuenienter sanciuerint. Ex illo quidem tēpore hæresis Anomianorum, id est eorum, qui filium patri dissimilem assererēt inualuisset, nisi imperator ipse episcoporum opera & diligentia, intercessisset.

Quòd Sirmii cum venisset Constantius, reuocatū denuo Liberium Romæ restituit, ac Felici vt simul cum eo sacerdotio fungeretur permittit. CAP. XIII.

HAud longo tempore pòst, imperator Roma Sirmii reuersus, rogatu legatorum, quos episcopi occiderunt ad ipsum miserant, Liberium Bercæ reuocauit. Atque presentibus legatis episcoporum Orientis, & quibusdā sacerdotibus, qui erant fortè in exercitu, in vnū coactis, compellere tētauit eū fateri filium patri nõesse cõsubstantialē. Instabant porrò, & imperatorem ad hanc rem incitabant, Basilus, Eustathius, & Eleusius: qui apud eum autoritate & gratia plurimum poterant. Hiq; id temporis, cum decreta de Paulo Samosateno, & Photino Sirmiano, quinetiam formulam fidei in ecclesiæ Antiochenæ consecratione editam in vnum libellum congersissent, causa conficta, mirum quòd quidā simulatione huius verbi **CONSUBSTANTIALIS** hæresim priuatim stabilire molirentur, conantur, vt Liberius & Athanasius quoque, Alexander, Seuerianus, & Criscens, qui in Aphrica sacerdotij munere fungerentur, huic consentiant. Consentiant itidem Vrsacius, Germanius episcopus Sirmij, Valens Mutforum episcopus, & quotquot orientis episcopi ibi fortè aderant. Vicissim autem cõfessionis fidei formulam à Liberio adduxerunt, quæ illis, qui filium patri non substantia & cæteris rebus omnibus similē asseuerarent, interdixit ecclesia. Nī cū Eudoxius, & cæteri cū eo Antiochiæ hæresis Acianæ fautores, epistolā Orij nacti fuissent, rumore dissiparunt Li-

non Athanasius ille Alexander, sed alter eundem nomine appellatus.

runt Liberiu quoq; verbu CONSUBSTANTIALE reiecisse, asseruisseq; filiu patri dissimilem esse. Vbi vero hæ res legatis episcoporu Occidentis hoc pacto successere, imperator dat Liberio potestatem Romam reuertendi. Atq; episcopi Sirmij cõgregati, scribunt literas Felici tũ Romanæ ecclesie antistiti, & clero eiusdem ecclesie, vti Liberiu recipiant: & ambo pariter sedem apostolicam administrant, cõmuniqu; consensu & concordia sacerdotio illo fungatur, atq; tum casum acerbum, qui in electione Felicis obtigisset, tũ exiliu Liberij obliuione deleat. Nã populus Romanus Liberiu, tũ quod in alijs rebus vir excellens & spectatus erat, tũ quod imperatori aũ adeo excelso & cõstanti in fide defendenda contradixerat, tã eximie charu habuit, vt seditione planè maximã eius exilij causa cõflaret, resq; ad eadem proruperet. Haud ita diu post mortem Felix, solusq; deinceps Liberius ecclesie illi præest. Quod quidẽ nõ sine diuina prouidentia factum est, ne sedes Petri à duobus præsulibus gubernata, (q̄ est plane nota dissidij) & à sacrosanctis ecclesie legibus aliena, vlla infamie macula aspergeret.

Quod propter Aetij hæresim & res Antiochie nouatas, De creuit imperator vt Nicomedia concilium ageretur. Sed cũ terremotus & pleraque interim alia interuenissent, primum id Nicæe, deinde verò Arimini & Seleusie celebratum est, post de Arsacio cõfessore pauca referuntur.

CAPVT XV.

Atq; Sirmij quidẽ hæc gesta sunt: quo quidẽ tẽpore propter metum imperatoris ecclesia orientis, & occidentis, in doctrina fidei consentire visa est. De rebus autem Antiochie nouatis, & de hæresi Aetij imperator constituit conciliu Nicæe cogere. At cũ Basilius eiusq; fautores propterea renuerent, q̄ olim in ea vrbe de fide inquisitũ fuisset, placuit idẽ Nicomediae, quæ est vrbs Bithyniæ, cõuocare, & episcopos cuiusq; gentis, qui tũ maximè idonei viderentur ad res prudenter cõsiderandas, tũ ad intelligendũ, acutè, diserteq; dicendũ cũ primis valerent, ad certũ diẽ eò diligenter accersere, vti singuli pro oĩbus suæ gẽtis sacerdotib; concilij fieret participes, rebusq; iudicatis interessent. Iã vero cũ multi episcopi essent in itinere, nunciatũ est grauem calamitatem Nicomediam occupasse, deũque vniuersam

L iij urbem